

Víra ve dvaceti (1): Chtít vědět víc

Kristína žije v Chicagu a je umělkyní: pracuje s keramikou. Ve videu vypráví, jak jí pochybnosti posloužily k lepšímu poznání katolické víry. „Mít pochybnosti je dobré znamení,“ říká.

11.02.2013

Víra mě nijak neodlišuje od života ostatních lidí,

ale všechno co konám, dělám s větším nadšením.

CHTÍT VĚDĚT VÍC

Když pracuji s hrnčířskou hlínou

- jsem umělkyní a vytvářím
keramiku-,

není důležité, kolik ses toho už
naučila,

vždy se objevují nové techniky, které
se můžeš naučit od někoho jiného,

lidí, kteří o tomto umění vědí více
než ty,

kteří mají s hlínou více zkušeností
nebo ji umí jinak modelovat.

Když s nimi mluvím, jako umělkyni
mě to obohacuje.

S vírou je to to samé.

Chci se dozvědět více o Bohu a
prohloubit svou víru,

protože s věkem pochybnosti
narůstají.

Člověk je zvědavý, ptá se. To je
normální.

Pochybování je proto dobré znamení
toho, že hledáme Boha upřímně.

Tyto pochybnosti nás postrkují,
přibližují k Pravdě,

protože chceme vědět více.

Já pochybuji. Největší pochybnosti
jsem měla, když jsem začala školu.

Když se bydlí na koleji, můžeš poznat
mnoho nových lidí,

spoustu lidí.

A měla jsem trochu deprese,

protože jsem viděla, že v tomto
prostředí něco chybí.

Mezi mými přáteli, ve skupince
těchto nových přátel

nebyl zdá se nikdo, kdo by považoval
Boha za někoho důležitého.

Myslela jsem si, že někteří by Ho
mohli spatřit ve mně.

Toto období bylo v mém životě velmi
důležité,

protože to bylo poprvé, co jsem si
uvědomila, že Bůh pro mě něco
opravdu znamená,

protože jsem Boha potřebovala,
abych „se udržela nad vodou“.

Od této chvíle jsem se rozhodla, že si
budu dělat

několik minut denně duchovní četbu,

jelikož jsem byla přetížena učením a
prací.

Postupně mě knihy vedly k tomu,
abych poznávala více a více.

Dále jsem pochybovala

a cítila potřebu mluvit s lidmi, kteří
mají lepší otázky a odpovědi.

Když jsi mladá a máš šest nebo sedm
let,

nemusíš vědět víc, než kolik je dva a
dva

nebo kolik je šest děleno třemi.

Ale jak rosteš, věci se komplikují

a potřebuješ solidnější základy na
řešení svých problémů.

A tak jak si na škole volí každý svůj
speciální obor

a setkává se s učiteli, kteří tomuto
oboru věnovali celý svůj život,

je rovněž důležité chodit do kostela,
mluvit s knězem

a dávat mu otázky.

Znám mnoho farností, které
organizují různé kroužky:

studium Bible, skupinky mladých...

Chodím do skupiny, ve které mohu
rozvíjet svou víru.

Našla jsem zde lidi, kteří se velmi
přirozeným způsobem

zajímají jako já o prohloubení své
víry.

A to je mi velkou oporou v životě.

Jak krásná je naše katolická víra!

Zbavuje nás úzkostí,

uklidňuje nás a naplňuje naše srdce
nadějí.

Svatý Josemaría Escrivá, Cesta č. 582

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/vira-
ve-dvaceti-1-chtit-vedet-vic/](https://opusdei.org/cs-cz/article/vira-ve-dvaceti-1-chtit-vedet-vic/) (20.03.2026)